

تبدیل رنج‌های جسمانی به عکس‌هایی احساس برانگیز

نگاهی به عکس‌های آدم فاس Adam Fuss

ترجمه مرضیه خورسند

آدم فاس Adam Fuss عکاسی است که با ساده‌ترین و پیش‌پا افتاده‌ترین ابزاری که ممکن است در اختیار هر عکاسی باشد عکس‌هایی درخشان می‌گیرد. او ضمن پایبندی به اصول فتوشیمی با یک دوربین دست‌ساز پین هول Pin Hole، پرسپکتیو تک‌نقطه‌ای را در هم ریخته و با فتوگرام‌های خود دوربین را کنار می‌گذارد. در عکس‌های او انگار تخیل و مشاهده بر هم منطبق می‌شوند.

فاس یکی از برجسته‌ترین عکاسان نسل خود است که با برگشت به شیوه‌های اولیه‌ی عکاسی، نوعی کیمیاگری را در عصر صنعتی به نمایش می‌گذارد. او در سال ۱۹۶۱ در لندن متولد شد، دوران کودکی را در مناطق روستایی انگلستان گذراند و در نوجوانی پس از پایان دوره‌ی دبیرستان راهی استرالیا گردید و در آنجا با آموزگاری آشنا شد که او را برای نخستین بار با عکاسی آشنا کرد. در ابتدا و هم‌زمان با آموختن ظهور و چاپ، توانست با انجام پروژه‌هایی ضمن عکاسی در مناطق بیرون شهر ابزار مختلف کار را بیازماید. خود او می‌گوید که در ابتدا با مشاهده‌ی عکس‌های هراس‌انگیز بیل برانت Bill Brandt و یوجین میت یارد Eugene Meatyrd که آن‌ها را بصورت اسلایدهای کپی شده دیده بود بشدت تحت تاثیر آنها قرار گرفت.

فاس در بیست و یک سالگی به نیویورک رفت و در بخش ویلیامزبرگ

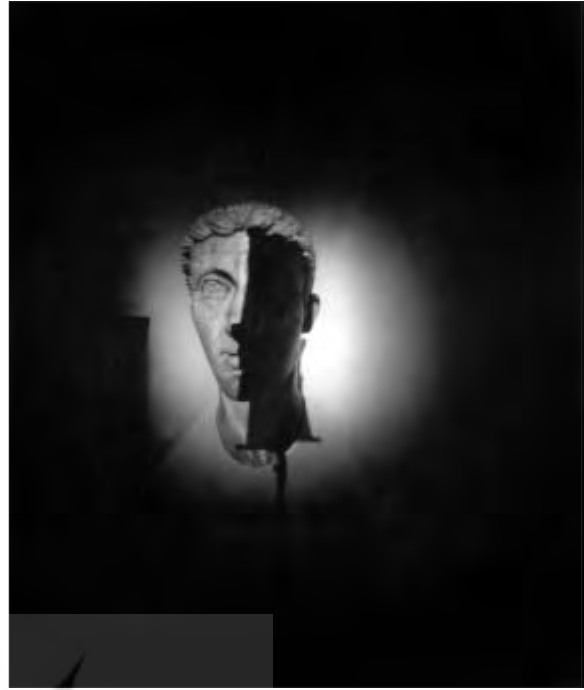

در سال ۱۹۸۹۵ برگزار کرد. آدم فاس از اواسط دهه ی هشتاد تاکنون
بیشترین نیروی خلاقه خود را به فتوگرام اختصاص داده است. او بعنوان
هنرمندی خستگی ناپذیر و پرکار، منابع مختلف نوری، کاغذهای
گوناگون چاپ و اشیاء متعددی را بصورت های مختلف مورد آزمایش
قرار داده است. او به عنوان عکاسی که با ابزار سروکار دارد، از ۱۵ سال
پیش تاکنون در زمانی که کار با دوربین های پیشرفته ی SLR رواج
گسترده ای دارد، کار خود را روی دوربین متفاوت و کم هزینه ی پین هول
و فتوگرام بدون دوربین متمرکز کرده و از روش کار خود بعنوان خلاقیت
از درون یاد می کند و از آنجا که با فیلم و دوربین و تکنیک فتوگرام، با
قرار دادن اشیاء بر روی کاغذ عکاسی کار می کند، به دنیای بصری

بروکلین سکنی گزید. این فرصتی را برای او فراهم آورد که از فضاهای
داخلی ساختمان های متروکه در آنجا عکاسی کند. او در آن عکس ها با
ترکیب نور فلاش و نور طبیعی موجود، فضای وهمناکی را به تصویر
کشید. در همین زمان برای اولین بار دوربین پین هول را در جریان انجام
پروژه ای بمنظور تهیه ی عکس های سه بعدی تجربه کرد. مدتی بعد به
عضویت گروه هنرجوان و شکوفای بخش جنوب شرقی محله منهتن
درآمد و توانست بعنوان یک عکاس موقعیتی را برای خود در محافل
هنری فراهم نماید. اولین نمایشگاه انفرادی اش را با عکس های پین
هول از مجسمه هایی در موزه های نیویورک، واشینگتن و بعضی
شهرهای اروپایی در گالری ماسیمو اودیئلو Massimo Audiello

قرار می‌گیرد یا نورهای پراکنده‌ای که به غایت استفاده می‌کند. مثلاً در مجموعه‌ی بچه‌های سیاه **Black Children** مربوط به سال ۱۹۹۰ عکس‌ها آن چنان تیره‌اند که به سختی قابل دیدن است. در فتوگرام‌های اخیرش نیز تکه‌هایی از شیشه‌های خردشده‌ی رنگی یک پنجره را تصویر کرده که خود آن‌ها را به تماشای کلیسا در شب مهتابی تشبیه می‌کند. فاس مانند بسیاری از عکاسان پیش از خود همانقدر که هنرمند است نوآور نیز هست. همزمان که فکر یک عکس تازه به ذهنش خطور می‌کند وسیله‌ای را هم که امکان تحقق آن را برایش فراهم می‌کند می‌سازد. مثلاً سکوهای چند وجهی و ستون‌هایی را که با آن فتوگرام‌های بزرگش

وابستگی کمی داشته است. این عدم وابستگی بخصوص در مجموعه‌ی معروف او با عنوان شرح عشق **Details of Love** به خوبی مشهود است. حاصل ناآرامی‌های رمانتیک زندگی آدم فاس، عکس‌هایی است که ترکیب مواد شیمیایی کاغذ چاپ رنگی با بقایای اسیدی یک خرگوش مرده به دست آمده است. فتوگرام در دست‌های او آشکارا و ملموس تبدیل رنج‌های جسمانی را به عکس‌هایی احساس برانگیز نشان می‌دهد. فاس در تمام دوران فعالیت خود بی‌اعتنا به عکس‌های پیش پا افتاده‌ای که در نشریات به وفور دیده می‌شود دائماً روش کار خود را بهبود بخشیده و تکنیک‌اش را حک و اصلاح کرده و ارتقاء داده است. طبیعت کارهای او در موادی است که توسط خود او ساخته شده و مورد استفاده

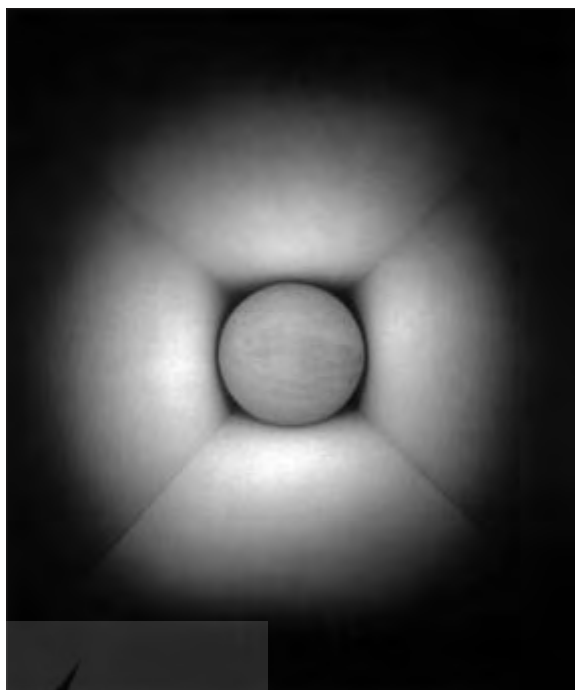

ویکتوریا یا اند آلبرت لندن، استرالیا، نشنال گالری و بسیاری جاهای دیگر یافت. او در حال حاضر با خرگوش سیاهش ریبی جیکوب Rabbi Jacob در نیویورک زندگی می‌کند. عکس‌هایی که در این مطلب می‌بینید مجموعه‌ای است از عکس‌های آدم فاس که به روال همه‌ی کارهایش با دوربین بین هول از اشیاء موزه‌ای گرفته است.

را از پاشیدن آب تهیه کرد شخصاً ساخت. در تمام دوران کارش منابع نوری او را فلاش‌های دستی، نورهای چشمک‌زن، آگراندیسور و نور خورشید تشکیل داده است. او بیشتر مایل است که مثلاً برای تهیه‌ی یک مجموعه عکس بجای گرفتن عکس‌هایی سریع و پراکنده، مدت‌های طولانی، گاه یک سال و حتی بیشتر روی اندیشه‌های آن تمرکز کند. فاس با وجودیکه نمایشگاه‌های انفرادی زیادی برگزار کرده، در نمایشگاه‌های گروهی فراوانی نیز حضور یافته است که از آن میان می‌توان به نمایشگاه دو سالانه ویتنی Whitney Biennial اشاره کرد. آثار او را می‌توان در مجموعه‌های دائمی موزه‌های متروپولیتن، ویتنی، موزه هنرهای مدرن نیویورک، موزه لوس آنجلس کانتی، موزه

پروژه‌های علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتال جامع علوم انسانی

آدم فاس، برای تهیه‌ی هر مجموعه عکس به جای گرفتن عکس هایی سریع و پراکنده، مدت های طولانی، گاه یک سال و حتی بیشتر در مورد آن فکر می کند.

ژویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رتال جامع علوم انسانی

